

Motion till riksdagen
2010/11:Sf203

av **Caroline Szyber och Annika Eclund (KD)**

Apatiska flyktingbarn

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om apatiska flyktingbarn.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att barnkonventionen bör inkorporeras i svensk lag.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att en flyktingbarnskommission bör tillsättas.

¹ Yrkande 2 hänvisat till SoU.

Fel! Okänt namn på

Motivering

Sedan 2001 har över 400 barn från asylsökande familjer tagits in på barnpsykiatriska kliniker i Sverige. Barn som slutat äta och dricka och måste sondmatas för att överleva. Deras verklighet är så fruktansvärd att de avskärmat sig från den och blivit onåbara. Vårdande läkare har funnit tidiga psykiska och somatiska störningar hos dessa barn. För några år sedan förekom det uppgifter om simulering, manipulering och i vissa fall förgiftning av barnen. Detta har dock inte kunnat styrkas i något enda fall. Enligt en rapport från Rädda Barnen beror de apatiska barnens tillstånd istället på traumatiska upplevelser före flykten. Dessa barn har i många fall bevittnat grova vålds- och sexövergrepp på sina mödrar och andra släktingar. I nästan hälften av fallen har barnen sett någon död eller någon dödas.

Bilderna av de apatiska barnen har väckt en våg av sympati hos svenska folket men också en storm av upprördhet. Den folkliga upprördheten fick, efter många turer, slutligen den dåvarande socialdemokratiska regeringen att fatta ett vägledande beslut i ett enskilt ärende. Beslutet innebar att det i bedömningen skulle tas större hänsyn till barn som har uppgivenhetssyndrom. Dessvärre visade sig detta beslut sakna praktisk betydelse. Kort därefter fick nämligen tre av fem apatiska barn avslag på sin asylansökan.

De utvisningar av apatiska barn som har skett och som till viss del fortfarande kan ske är inte acceptabla, inte minst mot bakgrund av att vården för dessa barn är mycket bristfällig i hemländerna. Utvisningar av apatiska barn strider ofta mot barnkonventionens skrivningar om barns rättigheter. Därför finns det anledning att se över på vilket sätt barnkonventionen kan få en starkare ställning i utlänningslagen, det kan exempelvis ske genom att barnkonventionen inkorporeras i svensk lag. Det skulle med säkerhet leda till att fler barn med uppgivenhetssyndrom skulle få uppehållstillstånd i Sverige.

Dessutom anser vi att en flyktbarnskommission ska tillsättas som får i uppgift att bringa klarhet i vad som har hänt med de apatiska barn som tidigare har utvisats. Som tidigare nämnts saknas adekvat vård i flera länder som dessa barn har utvisats till. Sverige har ett ansvar även för människor som utvisas och tvingas lämna Sverige. Ansvar för medmänniskor slutar inte vid nationsgränser. Därför kan vi inte utvisa människor och sedan blunda för vilka konsekvenser det får för enskilda. Vi har ett ansvar att inte utvisa människor till länder där de riskerar att fara illa. Och om det kan tänkas att Sverige har brustit i det ansvaret är det viktigt att vi följer upp vad som hänt och använder den kunskapen för att få vägledning inför beslut som ska fattas framöver.

Stockholm den 19 oktober 2010

Caroline Szyber (KD)

Annika Eclund (KD)